

Verklaringen op de Tefilla - 21

Retzé - 1

Vanaf deze beracha beginnen de laatste drie berachot die het slotstuk vormen van alle tefillot die wij uitspreken.

Eerst Retzé, de beracha die de kohaniem uitspreken over de Awoda, de offerdienst, vermengd met onze wens dat dit snel weer moge plaatsvinden. Vervolgens Modiem, de beracha waarin wij Hasjem danken en ten slotte Siem Sjalom, de bede voor vrede.

Wat opvalt is de plaats voor birkat kohaniem. De herinnering aan de beracha die de Priesters, de kohaniem, uitspreken na afloop van de offerdienst, zou eigenlijk direct aan Retzé kunnen aansluiten. Sterker nog, op Jom Tov - als de kohaniem daadwerkelijk doechnen, beracha uitspreken terwijl zij voor de Aron hakodesj staan, dienen zij al voor retzé klaar te staan, veranderen we retzé met teksten ten behoeve van het doechnen en dan laten we de kohaniem tijdens het reciteren van Kohaniem, wachten. Waarom volgt het doechnen niet direct op retzé?

Wij zijn het al zo lang zo gewend dat deze vraag misschien zelfs niet in ons is opgekomen. Maar een antwoord is nog niet zo snel gevonden.

Rabbiner Hirsch schrijft hierover het volgende:

“De drie afsluitende berachot..zijn een eenheid. In het hart ervan Modim, tegenover de plengoffer, de minchat nesachim, die werden toegevoegd aan het dagelijkse offer. Terwijl het doel van die toevoeging aan het eigenlijke offer tot doel had de gemeente bewust te maken van de dankbaarheid die men zou moeten voelen voor alles wat Hasjem ons geeft.” (Siddur blz 145)

Dus de koheen staat klaar voordat we aan Hasjem vragen onze offers, in de vorm van tefillot, te accepteren. Daarna voegen we onze dankbaarheid eraan toe zoals het wijnoffer ook de dankbaarheid jegens Hasjem tot uitdrukking brengt. En pas daarna is de dienst af. En volgt de birkat kohaniem.

Hier zien we dus dat dankbaarheid een onderdeel is van de dienst en dus ook van de tefilla. Maar wel de dankbaarheid die voorafgegaan wordt door awoda, tefilla met kewana. En dat alles moge Hasjem welwillend ontvangen.

.